

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	Antonija Vukašinić		
Naziv studija	Poslijediplomski studij Pedagogija i kultura suvremene škole		
Matični broj	288		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti <i>(staviti križić u polje)</i>	☐ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Božidar i Marija Vujić		
Datum i mjesto	4. svibnja 1974. Slavonski Brod		
Adresa	Matije Gupca 19a 35 214 Donji Andrijevci		
Telefon / mobitel	0915303578		
e-pošta	antonija.vukasinovic@gmail.com		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	2020.-danas/ Poslijediplomski sveučilišni studij Pedagogija i kultura suvremene škole 2017.-2020. Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti u Osijeku, dislocirani studij u Slavonskom Brodu, diplomski studij Ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja 1994.-1997. Pedagoški fakultet u Osijeku 1987.-1991. Gimnazija Matija Mesić u Slavonskom Brodu		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	Od 1996. do danas / odgojitelj predškolske djece u Dječjim vrtićima „Ivana Brlić Mažuranić“ u Slavonskom Brodu		

Popis radova

1. Šarčević Ivić Hofman, K. & Vukašinić, A. (2021). Science Popularization and Public Outreach Activities. *INTED2021 Proceedings*, 978-84-09-27666-0, 2058-2065 doi:10.21125/inted.2021.0452.
2. Somolanji Tokić, I. & Vukašinić, A. (2020). Continuity of Educational Process Through Virtual Kindergarten During Covid-19 Outbreak – Case Study from Croatia. U L. Gómez Chova, A. López Martínez, & I. Candel Torres (ur.) *EDULEARN20 Proceedings* doi:10.21125/edulearn.2020.1981.
3. Berbić Kolar, E. & Vukašinić, A. (2020). Systematic support of the mentor to the student in the research of the language development model in early child education. U L. Gómez Chova, A. López Martínez, & I. Candel Torres (ur.) *ICERI2020 : 13th International Conference of Education, Research and Innovation - Conference proceedings* doi:10.21125/iceri.2020.1720.
4. Lemajić, A., Stojanac, M. & Vukašinić, A. (2019). Premise of encouraging autonomy in children's work and opinion. *Didaskalos: časopis Udruge studenata pedagogije Filozofskog fakulteta Osijek*, 3(3.), 165-176.
5. Somolanji Tokić, I. & Vukašinić, A. (2018). Virtualne društvene mreže i ostvarivanje partnerstva obitelji i dječjeg vrtića. *Život i škola: časopis za teoriju i praksu odgoja i obrazovanja*, 64(1), 105-116. <https://doi.org/10.32903/zs.64.1.8>

<p>Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Festival znanosti: Boje znanosti, Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti, dislocirani studij u Slavonskom Brodu, 2019. 2. Stručni skup Koljnof (Mađarska): Iskoraci prema pozitivnoj pedagoškoj praksi, Nakovich Mihaly Altalanos Iskola Es Voda, 2019. 3. Ljetna akademija za hrvatske učitelje i odgajatelje; Visoka škola Jozsef Eotvos, Baja (Mađarska), 2019. 4. Stručni skup odgajatelja, učitelja i stručnih suradnika; Kontinuirani profesionalni rast i razvoj odgojitelja, Županja, 2020. 5. Vrtić na daljinu, primjeri iz prakse; Alumni FOOZOS, Dječji vrtić „Dobro drvo“, 2020. Virtualno predavanje putem Zoom-a 6. EDULEARN; Continuity of Educational Process Through Virtual Kindergarten During Covid-19 Outbreak – Case Study from Croatia. Valencia, Spain : IATED Academy, 2020. 7. Hrvatsko pedagoško društvo; Vrtić u COVID-19 izolaciji - potencijal virtualnih društvenih mreža. // COVID-19 - implikacije na odgoj i obrazovanje u Republici Hrvatskoj Zagreb,2020. 8. ENNEA (profesionalna interdisciplinarna zajednica učenja stručnjaka u ranom i predškolskom odgoju i obrazovanju); Dokumentacija u funkciji osnaživanja partnerstva s roditeljima i zajednicom.//Dokumentacija i dokumentiranje - od Reggio inspiracije do alata istraživanja i razvoja vlastite prakse,2020. 9. ICERI; Systematic support of the mentor to the student in the research of the language development model in early child education.Valencia.Spain: IATED Academy, 2020. 10. Međužupanijski stručni skup; Izvan okvira, Nin, Privlaka, 2018. 11. Stručni skup: Iskoraci ka pozitivnoj pedagoškoj praksi, Koprivnica, 2018. 12. Stručni skup: Osnovna namjena i oblici dokumentiranja, Učiteljski fakultet u Čakovcu, 2019.
<p>NASLOV PREDLOŽENE TEME</p>	
<p>Hrvatski</p>	<p>Korištenje komunikacijskih platformi u razvoju partnerstva roditelja i odgojitelja u dječjim vrtićima</p>
<p>Engleski/njemački</p>	<p>The use of communication platforms in the development of partnerships between parents and teachers in kindergartens</p>
<p>Jezik na kojem će se pisati disertacija</p>	<p>hrvatski jezik</p>
<p>OBRAZLOŽENJE TEME</p>	

<p>Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>Suočeni s modernizacijom tehnologije i gospodarskim promjenama koje imaju utjecaj na strukturu obitelji, uočava se potreba za povezivanjem obitelji i vrtića, stvaranjem komunikacije koja bi unaprijedila kvalitetu odnosa sudionika odgojno-obrazovnog procesa. Stoga je cilj istražiti mogućnosti ostvarivanja partnerstva roditelja i odgojitelja u dječjem vrtiću korištenjem komunikacijskih platformi. U svrhu istraživanja, koristit će se upitnik za roditelje i odgojitelje kojim će se ispitati stavovi roditelja i odgojitelja prema partnerstvu. Upitnik će obuhvatiti odgojitelje i roditelje ruralnih i gradskih dječjih vrtića istočnog dijela Brodsko-posavske županije. Rezultati inicijalnog upitnika dat će smjernice planiranja akcijskog istraživanja koje će biti provedeno u jednom dječjem vrtiću u 3 odgojno-obrazovne skupine, a završni će rezultati dati uvid u važnost korištenja komunikacijskih platformi u ostvarivanju partnerstva. Korištenjem komunikacijskih platformi na relaciji obitelj-odgojitelj, roditelji će imati uvid u odgojno-obrazovni proces, jednaku mogućnost za međusobnu komunikaciju s odgojiteljima, kao i mogućnost uključivanja. Znanstveni doprinos istraživanja ogleda se u utvrđivanju mogućnosti pozicioniranja roditelja kao angažiranih subjekata odgojno-obrazovnog procesa te korištenje komunikacijskih platformi kao alata u ostvarivanju partnerstva roditelja i odgojitelja.</p>
<p>Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>Faced with the modernization of technology and economic changes that affect the structure of the family, there is a need to connect families and kindergartens, creating communication that would improve the quality of relations between participants in the educational process. Therefore, the aim is to explore the possibilities of achieving a partnership of parents and teachers in kindergarten using communication platforms. For the purpose of the research, a questionnaire for parents or guardians and early childhood teachers will be used, which will examine the attitudes of parents and teachers towards the partnership. The questionnaire will include educators and parents of rural and urban kindergartens in the eastern Brod-Posavina County. The results of the initial questionnaire will provide guidelines for planning action research that will be conducted in one kindergarten in 3 educational groups, and the final results will provide insight into the importance of using communication platforms in achieving partnerships. By using communication platforms, in the family-kindergarten relationship, parents will have an insight into the educational process, equal opportunity for mutual communication with teacher and the possibility of involvement. The scientific contribution of the research is reflected in determining the possibility of positioning parents or guardians as engaged subjects of the educational process and the use of communication platforms as tools in achieving partnerships between parents or guardians and teachers in kindergarten</p>
<p>Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)</p>	
<p>Različitost odnosa obitelji i ustanova za rani i predškolski odgoj i obrazovanje određuje različitu terminologiju definiranja pojma navedenog odnosa. Najčešće se spominje partnerstvo, suradnja i uključivanje. Pojam partnerstva obitelji i dječjeg vrtića Ljubetić (2013) definira kao najvišu razinu suradničkih odnosa koja teži k istom cilju, a to je dobrobit djeteta. Ostvarivanjem partnerstva roditelji se percipiraju kao primarni izvor informacija o djetetu te su svakodnevno dobrodošli u ustanovu i informirani su o odgojno-obrazovnom procesu. Suradnja se definira kao površna, hijerarhijski orijentirana i ne pruža dostatan angažman obitelji u ustanovi. Višnjčić Jevtić (2018) smatraju da afirmativni stavovi odgojitelja prema partnerstvu s roditeljima rezultiraju u konačnici</p>	

akcijama koje idu u prilog dječjem razvoju. Hoover-Dempsey i Sandler (1997) bazirali su svoj model uključenosti na tri bitna pitanja: zašto se roditelji uključuju, kako uključivanje utječe na ishode učenja djece i na koji su način ishodi povezani s naporima roditelja i njihovim osobnim angažmanom. Epstein (2011) ističe nužnost međusobnog prepoznavanja potreba kao jedan od glavnih ciljeva u razvoju partnerstva. Hornby (2000) naglašava važnost uključivanja roditelja i prepoznavanje potreba odgojitelja i roditelja. Pri tome polazi od različitih razina roditeljskih potreba i doprinosa odgojno-obrazovnom procesu, od najpotrebnijih komponenti do onih koje su manje potrebne. Središnje komponente u jednakom omjeru odgovaraju potrebama i doprinosu roditelja. Prva komponenta modela doprinos je roditelja uključenih u donošenje bitnih odluka sudjelovanjem u vijećima roditelja ili upravnim vijećima ustanove. Druga je komponenta volonterska uloga roditelja. Sljedeća komponenta je suradnja s odgojiteljima koja može biti formalna i neformalna. Središnje su komponente usmjerene na dvosmjernu komunikaciju korištenjem kanala komunikacije: telefon, dnevni, pisma. Često su potrebni roditeljski sastanci i kućne posjete, a u manjoj je mjeri potrebno roditelje uključiti u obrazovne aktivnosti i grupe podrške. Model je poslužio kao pokazatelj otvorenosti institucija prema roditeljima i uspješnost prepoznavanja njihovih potreba. Roditelji imaju potrebu informirati se o razvoju djece, poteškoćama i roditeljskim pravima i dužnostima. Pozicioniranjem korištenja komunikacijskih platformi u središnju bazu modela, odgojno-obrazovni proces postaje transparentan, roditelji i odgojitelji imaju mogućnost otvorene i dvosmjerne komunikacije, što dovodi do međusobnog prepoznavanja i zadovoljavanja potreba i jačanja razvoja partnerstva.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

Autori Bordalba Bochaca (2019) ističu porast upotrebe digitalnih medija u komunikaciji između ustanove i obitelji. Istraživanjem dvosmjernih kanala pedagoške komunikacije došli su do podataka koji ukazuju na različita uvjerenja subjekata koja su imala utjecaj na frekvenciju korištenja digitalnih medija. Autori nadalje naglašavaju potrebu percipiranja roditelja kao partnera, a ne prepreke u korištenju inovacija. Ističu ključnu ulogu upravljačkog tima koji je uvodio sudionike u implementaciju korištenja digitalnih medija.

Moraru (2019) identificira nekoliko poteškoća u razvijanju partnerstva: ograničeno vrijeme za komunikaciju, komunikacija uzrokovana isključivo problemskom situacijom, pomanjkanje vještina i znanja, manjak povjerenja, okrivljavanje, sram, manjak empatije. Autori predlažu osmišljavanje programa kao podršku ostvarenju partnerstva.

Rogulj (2019) ističe potrebu korištenja društvenih mreža u razvoju komunikacije između roditelja i odgojitelja. Kako bi komunikacija bila uspješnija, odgojitelji moraju razviti profesionalne, komunikacijske i digitalne kompetencije.

Solanji Tokić i Vukašinić (2018) naglašavaju usuglašene vrijednosti između obitelji i ustanove kao važne pretpostavke za razvoj partnerstva. Istraživanje je provedeno s odgojnom skupinom dječjeg vrtića koja koristi društvenu mrežu Facebook kao platformu za prikaz dokumentacije i komunikaciju s roditeljima. Podatci prikupljeni mrežnim anketiranjem roditelja i intervjuom odgojitelja govore u prilog roditeljske potrebe za povratnom informacijom o odgojno-obrazovnom procesu i djetetu kao aktivnom subjektu. Nadalje, uvidom u sadržaj stječu bolju informiranost i bolju razumijevanja o svom djetetu. Digitalni mediji u ovom slučaju omogućuju transparentnost procesa, ali ne nužno i dvosmjernu komunikaciju. Naime, istraživanje pokazuje nedostatan angažman roditelja. Manjak dvosmjerne komunikacije roditelje pozicionira kao promatrače odgojnog i obrazovnog procesa.

U studiji slučaja, Solanji Tokić i Vukašinić (2020) ističu potencijal društvenih mreža u ostvarivanju odgojno-obrazovnog kontinuiteta u vrijeme epidemije uzrokovane Covid-19 virusom. Odgovarajući na istraživačka pitanja o prethodno formiranim virtualnim društvenim mrežama kao pretečama kontinuiteta odgojno-obrazovnog procesa u vrijeme izolacije uzrokovane epidemijom i partnerskim odnosima kao društvenim oblikom prevladavanja krize uzrokovane novim okolnostima, autorice uočavaju obostranu potrebu za dijeljenjem informacija, naglašen osjećaj pripadnosti i prisutnost obostranog povjerenja. Digitalne su mreže, u ovom slučaju, u funkciji podrške obiteljima u kriznim situacijama.

Palts i Kamus (2015) analizirali su stavove učitelja i roditelja koji se odnose na digitalnu komunikaciju i povezanost sa školskim uspjehom djece. U istraživanju su sudjelovali učitelji šest

škola i roditelje djece koja pohađaju te škole. Istraživačka pitanja kojima su se istraživači vodili u fokus grupama odnosila su se na nužnost komunikacije učitelja i obitelji te djelovanje komunikacije na razvoj postignuća učenika i socijalizaciju. Nadalje, nastojalo se utvrditi koje vrste komunikacijskih kanala subjekti smatraju relevantnima za međusobne odnose. Rezultati su pokazali važnost komunikacije učitelja i roditelja u odnosu na socijalni razvoj učenika. Roditelji su preferirali komunikaciju u obliku digitalne pisane forme. Međutim, nedostatne digitalne kompetencije učitelja i roditelja pokazale su se kao barijera u korištenju digitalnih medija. Autori predlažu radionice za učitelje i roditelje kako bi se otklonila digitalna anksioznost.

Aycicek (2019) ističe važnost korištenja društvenih mreža u povezivanju odgojitelja i obitelji. Društvene mreže omogućuju roditeljima uvid u aktivnosti koje se događaju u dječjem vrtiću i češće komuniciraju. Međutim, ovakva je interakcija moguća ukoliko su odgojitelji spremni preuzeti odgovornost za korištenje društvenih mreža. Autor navodi kako ne postoji službeni dokument koji bi odgojitelje i roditelje obvezao da razvijaju partnerstvo korištenjem društvenih mreža.

Chairatchatakul, Prapaporn i Kanarkard (2012) istraživali su uključivanje roditelja u rad školske stranice na društvenim mrežama. Roditelji su uglavnom posjećivali stranicu, dijelili određeni informativni sadržaj ili su odgovarali na pitanja. Autori smatraju da se napretkom tehnologije mijenjaju i međusobni odnosi sudionika odgojno-obrazovnog procesa. Posljedično, vide potencijal korištenja društvenih mreža u boljoj komunikaciji i dijeljenju informacija među sudionicima.

Curry i Holter (2015) u svom su istraživanju zaključili da društvene mreže imaju utjecaj na međusobne odnose roditelja unutar skupine. Razvijeni odnosi imaju pozitivan utjecaj na roditeljsku percepciju o svojoj ulozi u obrazovanju djeteta i jačaju povezanost institucionalnog i obiteljskog odgoja.

Willis i Exley (2018) usmjeravaju se na kompetencije odgojitelja koje su nužne za razvoj partnerstva u digitalnom okruženju. Korištenjem komunikacijske platforme Seesaw, roditelji su mogli dobiti uvid u aktivnosti djece u dječjem vrtiću. Međutim, stavovi odgojitelja ograničavaju razvoj partnerstva. Autori navode da se nedostatak spoznaje o važnosti partnerstva s obitelji, potrebe za implementacijom kurikuluma te otvorenost prema inovacijama negativno odražavaju na profesionalnu ulogu odgojitelja u odgojno-obrazovnom procesu. Rezultati istraživanja u ovom slučaju nisu dali pozitivne rezultate u prilog korištenja komunikacijskih platformi u razvoju partnerstva obitelji i dječjeg vrtića.

Hornby i Blackwell (2018) ističu važnost službenog dokumenta ili okvirnog plana koji bi obvezao sudionike odgojno-obrazovnog procesa na razvoj partnerstva. Autori ističu nužnost ciljane i stručne podrške roditeljima i odgojiteljima u razvoju partnerstva. Unatoč pozitivnim promjenama koje su se događale unazad deset godina, istraživanje i nadalje ukazuje na prepreke u razvoju partnerstva. Pozitivni se pomaci očituju u pozicioniranju roditeljstva kao bitne stavke u odgoju i obrazovanju, osmišljavanju različitih načina uključivanja roditelja u program, korištenju digitalnih tehnologija kao kanala razmjene informacija, međusobnim očekivanjima o ulozi u odgojno-obrazovnom procesu i učenju djeteta. Kao moguće unaprijeđenje u razvoju partnerstva, autori navode fleksibilnost u promjeni nastavnog ili školskog plana te uključivanje roditelja u izradu istog.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj je anketnog istraživanja ispitati stavove i mišljenja o partnerstvu roditelja i odgojitelja dječjih vrtića u ruralnim i gradskim sredinama istočnoga dijela Brodsko-posavske županije. S obzirom na cilj, postavljene su sljedeće hipoteze:

H₀₁: Ne postoji statistički značajna razlika u stavovima i mišljenjima o važnosti partnerstva između odgojitelja te roditelja u dječjim vrtićima.

H₀₂: Ne postoji statistički značajna razlika u stavovima i mišljenjima odgojitelja ruralnih i gradskih sredina o uključenosti roditelja u odgojno-obrazovni proces.

H₀₃: Ne postoji statistički značajna razlika u stavovima i mišljenjima roditelja i odgojitelja o korištenju komunikacijskih platformi u razvoju partnerstva.

Primjenom sudjelujuće paradigme i akcijskog istraživanja nastojat će se razviti partnerstvo roditelja i odgojitelja korištenjem komunikacijskih platformi. Sukladno postavljenom cilju, vodit ćemo se istraživačkim pitanjima prema Hornbijevom modelu uključenosti:

1. Kako unaprijediti kompetencije odgojitelja i roditelja za sudjelovanje u partnerstvu posredstvom komunikacijskih platformi?

2. Kako uključiti roditelje u partnerstvo korištenjem komunikacijskih platformi?
3. Koje su prednosti partnerstva posredstvom komunikacijskih platformi?
4. Koji su nedostaci partnerstva posredstvom komunikacijskih platformi?

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Partnerstvo s roditeljima odnos je koji se sustavno razvija i pozitivno utječe na odgojno-obrazovni proces. Kvalitetu odnosa određuju stavovi, vrijednosti, znanja i aktivna uključenost roditelja i odgojitelja. Ako odgojitelj koristi profesionalne kompetencije i prepoznaje potrebe roditelja, oni će biti aktivni sudionici koji svojim angažmanom doprinose odgojno-obrazovnom procesu. Anketno će se istraživanje provesti na stratificiranom uzorku skupina odgojitelja te roditelja, koji čine sudionike odgojno-obrazovnih ustanova Ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u ruralnom i gradskom, istočnom dijelu Brodsko-posavske županije. Metodom slučajnog odabira, anketno će istraživanje obuhvatiti 6 gradskih i 2 dječja vrtića u ruralnim sredinama. Uzorak čini 60 odgojitelja i 400 roditelja gradskih te 20 odgojitelja i 100 roditelja dječjih vrtića u ruralnoj sredini. Upitnik sadrži tvrdnje formulirane prema Hornbyevom modelu uključenosti roditelja i podijeljen je u cjeline. Cjeline uključuju tvrdnje kojima se utvrđuju stavovi roditelja i odgojitelja o važnosti uključenosti roditelja u odgojno-obrazovni proces, stavovi o važnosti razmjene informacija i korištenja društvenih mreža u dvosmjernoj komunikaciji roditelja i odgojitelja te stavovi o važnosti partnerstva roditelja i odgojitelja. Tvrdnje navedene u upitniku procjenjuju se Likertovom ljestvicom s rasponom iskaza od 1-5 (uopće se ne slažem, ne slažem se, niti se slažem niti se ne slažem, slažem se, u potpunosti se slažem). Dobiveni će podaci dati uvid u postojeće stanje u vezi s partnerstvom roditelja i odgojitelja navedenih dječjih vrtića.

Anketno će se istraživanje provesti i u jednom gradskom dječjem vrtiću u kojemu će se provoditi akcijsko istraživanje, na hotimičnom uzorku od 6 odgojitelja i 90 roditelja koji su dio odgojno-obrazovnog procesa navedenog dječjeg vrtića, s ciljem utvrđivanja inicijalnog stanja partnerstva roditelja i odgojitelja. Tih šest će odgojitelja biti uključeno u akcijsko istraživanje. Uvažavajući rezultate anketnog upitnika, koristeći Hornbyev model partnerstva, odgojitelji će izraditi plan aktivnosti. Kroz refleksiju, kao integralni dio akcijskih istraživanja, propitivat će se razvoj partnerskih odnosa. Cohen, Manion i Morrison (2007) navode da je refleksija središnji pojam akcijskog istraživanja jer su istraživači ujedno i praktičari koji proučavaju svoju praksu. Bognar i Mompoin-Gaillard (2017) ističu važnost spremnosti refleksivnih praktičara na poboljšanje uvjeta za nove pristupe i nove izazove. Nadalje, sistematično prikupljanje podataka omogućit će sudionicima istraživanja refleksiju koja se zasniva na međusobnom kritičkom promišljanju o mogućnostima razvoja partnerstva i profesionalnom učenju. Kako bi omogućili dvosmjernu komunikaciju sudionika istraživanja, što predstavlja središnji dio Hornbijevog modela roditeljske uključenosti, odgojitelji će koristiti komunikacijsku platformu s ciljem ostvarivanja transparentnosti odgojno-obrazovnog procesa te omogućivanja angažmana roditelja. Prikupljanje podataka odvijat će se također korištenjem komunikacijske platforme, tj. uvidom o uključenosti roditelja komentiranjem, objavljivanjem aktivnosti iz obiteljskog okruženja, iskazivanjem prijedloga i ideja. Odgojitelji će prikupljati pedagošku dokumentaciju koju će interpretirati i analizirati. Analizom pedagoške dokumentacije, koja uključuje transkripte razgovora djece, odgojitelja, roditelja, foto i video dokumentiranje, planirat će se naredne etape akcijskog istraživanja uzimajući u obzir prijedloge i potrebe roditelja. Takav pristup ima za cilj unaprijediti vlastite kompetencije i profesionalnu odgovornost odgojitelja. Svakodnevnim uvidom u aktivnosti djece korištenjem komunikacijske platforme (pedagoško dokumentiranje odgojitelja), roditelji će biti uključeni u odgojno-obrazovni proces i imat će mogućnost uključivanja idejama, komentarima ili prijedlozima. Na taj će način ostvariti ulogu sukreatora odgojno-obrazovnog procesa. Odgojitelji će uključivati roditelje sukladno roditeljskom iskazivanju potreba, prepoznat će roditeljske kompetencije i omogućiti aktivno sudjelovanje u kreiranju radionica, edukacija i sl. Ovakav otvoreni proces dovodi do međusobnog povjerenja i uvažavanja. Hornby (2000) ističe da su u razvoju partnerstva nužni profesionalna odgovornost, objektivnost i poštovanje. Sukladno navedenom, roditelji će sudjelovati u individualnim sastancima s odgojiteljem, zajedničkoj izradi individualiziranog odgojno-obrazovnog plana za dijete, izradi vrtićkog kurikulumu, virtualnim fokus grupama, virtualnim edukacijama i virtualnim grupama podrške. Po završetku istraživanja, sudionici će opetovano iskazati stavove i mišljenja prema tvrdnjama u upitniku. Rezultati će ukazati na ostvarene promjene, ali isto tako i na

područje u kojima postoje mogućnosti daljnjeg unaprjeđenja partnerstva korištenjem društvenih mreža.

Realizacija okvirnog plana aktivnosti odvijat će se tijekom kalendarske 2022. godine i zaključno po završetku navedene godine. Okvirni se plan oslanja na Hornbijeve model roditeljske uključenosti i planiraju se sljedeće aktivnosti:

- Informiranje odgojitelja s ciljevima akcijskog istraživanja te dobivanje suglasnosti za dobrovoljno sudjelovanje u istraživanju.

- Provedba upitnika za odgojitelje i roditelje, analiziranje podataka, planiranje akcije na osnovi podataka, uspostavljanje komunikacijske platforme u skladu s rezultatima analize upitnika.

- Osiguravanje vidljivosti dokumentacije o odgojno-obrazovnom procesu na komunikacijskoj platformi, zajedničke refleksije odgojitelja, analiza postojeće dokumentacije, daljnje planiranje.

- Virtualni sastanci i radionice za odgojitelje i roditelje, virtualna knjižnica za roditelje, refleksije sudionika (odgojitelja i roditelja).

- Osmišljavanje vrtičko-obiteljskog modela podrške učenja djetetu, izrada individualiziranih planova za djecu u suradnji s roditeljem, neformalna druženja roditelja, djece i odgojitelja, refleksije roditelja i odgojitelja i analiza provedbe modela.

- Uključivanje roditelja u komunikacijske platforme, virtualne fokus grupe dosadašnjih i novih roditelja, refleksije odgojitelja na protekli period u razvoju partnerstva, planiranje daljnjih akcija.

- Volontiranje roditelja: roditelj kao voditelj roditeljskog sastanka, roditelj kao voditelj radionica i edukacija, refleksije odgojitelja i roditelja.

- Upitnik za odgojitelje i roditelje, analiza upitnika, refleksija i evaluacija ostvarenog.

Kako bi akcijsko istraživanje bilo uspješno, Cohen, Manion i Morrison (2007) smatraju da se moraju zadovoljiti određeni uvjeti kao što su jednaka prava sudjelovanja, podijeljene dužnosti te jednaka pozicija u odlučivanju i prosudbi. Uzimajući u obzir da je dijete u fokusu interesa svim sudionicima, međusobna uključenost i uvažavanje potreba sudionika te mogućnost uvida u proces i mogućnost dvosmjerne komunikacije je nužna. Upravo će korištenje komunikacijskih platformi zadovoljiti navedene uvjete.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Očekivani znanstveni doprinos ovog akcijskog istraživanja očituje se u generiranju novih spoznaja o ostvarivanju partnerstva roditelja i odgojitelja korištenjem komunikacijskih platformi. Formalnim i neformalnim oblicima razvoja partnerstva nastoje se razvijati suradnički odnosi koji stavljaju naglasak na dobrovoljni angažman roditelja u odgojno-obrazovnom procesu. Utvrdit će se omogućuju li komunikacijske platforme transparentnost odgojno-obrazovnog procesa, razvoj međusobnog povjerenja i kompetencija. Akcijskim će se istraživanjem pokušati unaprijediti postojeći model partnerstva te naglasiti važnost korištenja komunikacijskih platformi u njegovom ostvarivanju.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Aycicek, F. N. (2020). *An investigation of teacher social media usage with parents at preschool* [Phd thesis, University of Sheffield]. <http://etheses.whiterose.ac.uk/27338/>
2. Babalis, T., Kirkigianni, F., & Tsoli, K. (2015). Communication Techniques and Relevant Practices in a Social Pedagogical Context. *Journal of Social Pedagogy*, 4(1),117-136. <https://doi.org/10.14324/111.444.ijsp.2015.v4.1.009>
3. Bogнар, B., & Mompoinт-Gaillard, P. (Eds.). (2017). *Creating an online community of action researchers*. Council of Europe Publishing.
4. Bordalba, M., & Garreta Bochaca, J. (2019). Digital media for family-school communication? Parents' and teachers' beliefs. *Computers and Education*, 132, 44-62. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2019.01.006>
5. Chairatchatakul, A., Jantaburom, P., & Kanarkard, W. (2012). Using Social Media to Improve a Parent-School Relationship. *International Journal of Information and Education Technology*, 2(4), 378-381. <https://doi.org/10.7763/IJiet.2012.V2.157>
6. Cohen, L., Manion, L., Morrison, K. (2007). *Metode istraživanja u obrazovanju*. Naklada Slap.
7. Curry, K. A., & Holter, A. (2019). The Influence of Parent Social Networks on Parent Perceptions and Motivation for Involvement. *Urban Education*, 54(4), 535–

563. <https://doi.org/10.1177/0042085915623334>
8. Epstein, J. (2011). *School, Family, and Community Partnership*. Westview Press
  9. Hoover-Dempsey., K.V., & Sandler, H.M. (1997). Why do parents become involved in their children's education? *Review of Educational Research*, 67, 3-42.
  10. Hornby, G. (2000). *Improving parental involvement*. Continuum
  11. Hornby, G. (2011). *Parental Involvement in Childhood Education: Building Effective School-Family Partnerships*. Springer.
  12. Hornby, G., & Blackwell, I. (2018). Barriers to parental involvement in education: an update. *Educational Review*, 70(1), 109-119. <https://doi.org/10.1080/00131911.2018.1388612>
  13. Ljubetić, M. (2013). *Partnerstvo obitelji, vrtića i škole*. Školska knjiga
  14. Moraru, M. (2019). Study on difficulties in building of the school-family partnership. *The European of social & behavioural sciences*. <https://doi.org/10.15405/epsbs.2019.08.03.74>
  15. Palts, K., & Kalmus, V. (2015). Digital channels in teacher-parent communication: The case of Estonia. *International Journal of Education and Development using Information and Communication Technology*, 11(3), 65-81.
  16. Rogulj, E. (2019). *Digitalne tehnologije u komunikaciji odgojitelja i roditelja* (Doktorska disertacija). Filozofski fakultet.
  17. Somolanji Tokić, I., & Vukašinić, A. (2020). Continuity of Educational Process Through Virtual. Creating an online Kindergarten During Covid-19 Outbreak – Case Study from Croatia. U L. Gómez Chova, A., López Martínez, I. Candel Torres, (ur.), *EDULEARN20 Proceedings* (str. 7861-7870). IATED Academy. <https://doi.org/10.21125/edulearn.2020.1981>
  18. Somolanji Tokić, I., & Vukašinić, A. (2018). Virtualne društvene mreže i ostvarivanje partnerstva obitelji i dječjeg vrtića. *Život i škola: časopis za teoriju i praksu odgoja i obrazovanja*, 64(1), 105-116. <https://doi.org/10.32903/zs.64.1.8>
  19. Višnjić Jevtić, A. (2018). Suradnički odnosi odgajatelja i roditelja kao pretpostavka razvoja kulture zajednica odrastanja. U A. Višnjić Jevtić, I. Viskovic (ur.), *Izazovi suradnje: Razvoj profesionalnih kompetencija odgajatelja za suradnju i partnerstvo s roditeljima* (str. 77-110). Alfa.
  20. Willis, L.- D., & Exley, B. (2018). Using an online social media space to engage parents in student learning in the early-years: Enablers and impediments. *Digital Education Review*, 0(33), 87–104. <https://doi.org/10.1344/der.2018.33.87-104>

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 29. prosinca 2021.

Potpis

Autonija Vukašinić

Napomena*

dr.sc. Branko Bognar, izv.prof. (mentor)

dr.sc. Adrijana Višnjić Jevtić, doc. (sumentor)

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

*Pod napomenu navesti budućeg mentora